

Ovo je pregled DELA TEKSTA rada na temu "Tranzicija". Rad ima 5 strana. Ovde je prikazano oko 500 reči izdvojenih iz rada.

Napomena: Rad koji dobijate na e-mail ne izgleda ovako, ovo je samo DEO TEKSTA izvučen iz rada, da bi se video stil pisanja. Radovi koje dobijate na e-mail su uređeni (formatirani) po svim standardima. U tekstu ispod su namerno izostavljeni pojedini segmenti.

Ako tekst koji se nalazi ispod nije čitljiv (sadrži kukice, znakove pitanja ili nečitljive karaktere), molimo Vas, prijavite to ovde.

Uputstvo o načinu preuzimanja rada možete pročitati ovde.

TRANZICIJA

U savremenoj svetskoj ekonomskoj literaturi obično se za postsocijalističke zemlje kaže da se nalaze u prelaznom periodu ili tranziciji. Niko još konkretno ne definiše ka čemu je usmjeren taj prelaz, iako dominiraju shvatanja da se radi o raznim putevima u mješovitu ekonomiju, koja spektrom raznovrsnih kombinacija egzistira u industrijski razvijenim zemljama svijeta. Postoji izraženo jedinstvo shvatanja da tranzicija treba da se ostvari reformskim i evolucionim preobrazajima svojine (privatizacija) i privrede (stabilizacija), gdje bi kao zajednički elementi navedenih promjena bila institucionalizacija, modernizacija, racionalizacija i prestrukturiranje.

Tranzicija se mora shvatiti kao razvojni proces koji vodi željenim rezultatima i zahtjevima, pored vremena i sredstava, strpljenje, povjerenje, vjeru u uspjeh, odricanja, pozitivnu političku klimu, proučavanje tuđih "uzornih modela" i primjenu pozitivnih primjenjivih rješenja, uvažavanje domaćih specifičnosti i izgradnju originalnog razvojnog modela. Teziste tranzicije je u potrebi uporednog rješavanja složenih problema u svim ravni (političkoj, ekonomskoj, pravnoj, socijalnoj itd.) i to je možda njena i najveća prepreka i iskustvenje.

Pod tranzicijom se u savremenoj ekonomskoj literaturi podrazumjeva:

Proces radikalne i kompleksne ekonomske, socijalne i opšte društvene reforme u postsocijalističkim zemljama;

Prelaz od socijalizma (kojeg su karakterisali zastoj i kriza) ka postsocijalističkom društvu za sada nedefinisanog tipa (koje bi trebalo da donese progres);

Prelaz od formacijskog ka civilizacijskom razvojnog putu;

Prelaz od državne isključivosti ka usaglasavanju interesa državnog i privatnog sektora.

Navedeni prelaz mora biti postupan i selektivan, osmišljen na naučnim premisama, u čijem će fokusu biti sintetizovano mišljenje oslobođeno uskosti, ideoloških konfuzija, dualnog opisivanja svijeta, isključivosti i dogmatskim predstavama o linearnom nealternativnom i determinisanom progresu, o univerzalnosti pojedinih teorijskih i praktičnih modela. Tranzicija neminovno vodi izgradnji mješovitog sistema u kojem će kombinacija najboljih elemenata različitih sistema biti prilagođena specifičnostima dotičnih zemalja. Put tranzicije je put paralelnog izlaska iz krize i traženje optimalnog odnosa između plana i tržišta, ekonomskih i socijalnih interesa, državnog i privatnog sektora i istovremenog izgradjivanja savremenog političkog sistema, pluralističkog sistema svojinskih odnosa, mješovitog privrednog sistema, institucionalnog okvira za izbalansirani privredni rast, demokratije, privatnog preduzetništva i tržišne privrede.

Jedna od osnovnih karakteristika početne faze prelaznog perioda je dominacija tradicionalnih državnih preduzeća u privredi (čija je motivacija nespojiva sa tržištem) i stim u vezi značajan stepen monopolizacije privrede, odnosno sa pozicijom tržišnih kriterijuma deformisana proizvodna struktura. Otuda dominacija stereotipnih ponasanja mnogih državnih preduzeća kao odgovor na tržišne impulse (prednost

produkcije nad realizacijom, otpreme nad plaćanjem, zadovoljstva materijalnih interesa radnika nad maksimizacijom dobiti, i sl.). Sa druge strane, liberalizacija ekonomskih odnosa i naglo uvođenje tržišnih elemenata u uslovima neizgrađene institucionalne i tržišne infrastrukture doveli su do porasta mnogih oblika sive ekonomije i socio – patoloških pojava (posebno kriminala).

Kao i svaki prelazni period, tranziciju u postsocijalističkim zemljama karakterise porast haotičnosti, nestabilnosti, neizvesnosti i slučajnosti u razvoju. U ekonomskom pogledu su veoma izraženi pad proizvodnje, pad životnog standarda i opšti ekonomski pad, porast inflacije i nezaposlenosti.

Najveći ekonomski pad u periodu tranzicije mjereno dinamikom DBP i industrijske proizvodnje zabilježen je u Rusiji i Bugarskoj, a najmanji u Mađarskoj. I pored neznatnog usporavanja taj pad se i dalje nastavlja u svim istočnoevropskim postsocijalističkim zemljama osim Mađarske i Poljske, a Češka je na dobrom putu da eliminiše negativne ekonomske trendove.

...

-----OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU.-----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL:

maturskiradovi.net@gmail.com